

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.796 van 24 januari 2000
in de zaak A. 86.034/IX-2063.**

In zake : Baudewijn MEEUS,
wonende te LEUVEN,
Louis Melsensstraat 16

tegen :

het Rijksinstituut voor Ziekte- en
Invaliditeitsverzekering (RIZIV).

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Baudewijn MEEUS, sociaal inspecteur bij het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (hierna : RIZIV) op 11 augustus 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het Algemeen Beheerscomité van 25 juni 1999 waarbij Robert VAN DEN EYNDE wordt bevorderd tot de weddeschaal 10C met ingang van 1 februari 1998 en van de impliciete weigering om verzoeker die benoeming toe te kennen;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 januari 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Verzoeker is op 1 juli 1989 in dienst getreden bij het RIZIV waar hij nu met de graad van sociaal inspecteur tewerkgesteld is bij de Dienst voor administratieve controle. Voorheen werkte hij bij het Fonds voor arbeidsongevallen.

1.2. Zijn laatste beoordeling, die dateert uit 1988 en dus nog uit de periode toen hij bij het Fonds voor arbeidsongevallen werkzaam was, luidde "zeer goed". Op 1 februari 1999 wordt hem een nieuwe evaluatie toegekend in toepassing van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het rijkspersoneel zoals gewijzigd bij het koninklijk besluit van 6 februari 1997 en van het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut. Die evaluatie luidt "goed". Ook aan Robert VAN DEN EYNDE wordt een nieuwe

evaluatie toegekend. Hij had voordien de beoordeling "goed" en wordt nu als "zeer goed" geëvalueerd.

De nieuwe evaluatie wordt op 5 februari 1999 aan verzoeker betekend met de vermelding van de beroepsmogelijkheden. Verzoeker tekent geen beroep aan tegen de hem toegekende evaluatievermelding.

1.3. Bij bericht nr. 1999/13 van 12 februari 1999 wordt aan het personeel bekendgemaakt dat onder meer twee betrekkingen van de Nederlandse taalrol van sociaal inspecteur met weddeschaal 10C vacant zijn, één op 1 februari 1998 en één op 1 februari 1999.

De ambtenaren die bekleed zijn met de graad van sociaal inspecteur en die op voormelde data een graadanciënniteit hebben van ten minste twaalf jaar zijn ambtshalve kandidaat voor deze betrekkingen en meteen worden ook de namen bekendgemaakt van de ambtenaren die voor bevordering worden voorgesteld. Voor de betrekking vacant vanaf 1 februari 1998 wordt Robert VAN DEN EYNDE voorgesteld.

1.4. Verzoeker dient hiertegen op 22 februari 1999 een bezwaarschrift in. Hij argumenteert dat er rekening moet worden gehouden met de beoordeling die bestond op het ogenblik dat de betrekking vacant was geworden en dat, vermits hij op 1 februari 1998 de beoordeling "zeer goed" had en Robert VAN DEN EYNDE slechts de beoordeling "goed", de bevordering hem toekomt.

Hij verklaart verder dat de beoordeling die hem recent werd toegekend kadert in een opzet om hem te schaden omdat hij het aangedurfd heeft een beroep in te dienen bij de Raad van State tegen de benoeming van een collega. Vanaf het ogenblik dat die benoeming in maart 1998 door de Raad van State effectief werd vernietigd wilde men te allen prijze zijn beoordeling "zeer goed" veranderen in "goed" opdat hij niet in aanmerking zou

komen voor een bevordering naar wedddeschaal 10C, zo meent hij.

Verzoeker vraagt ook om gehoord te worden. Dit gebeurt op 25 mei 1999. Daarbij wordt hem lezing gegeven van een antwoord van het ministerie van Ambtenarenzaken waarin wordt gezegd dat in casu er geen bezwaar is om de benoeming te laten terugwerken tot op de dag van inwerkingtreding van het nieuwe personeelskader voor zover de te begeven betrekking erop was voorzien en dat de evaluatievermelding waarmee voor de benoeming moet rekening gehouden worden deze is die de kandidaten hebben op het ogenblik dat de bevorderingsprocedure wordt gestart.

1.5. Op 25 juni 1999 beslist het Algemeen Beheerscomité van het RIZIV om Robert VAN DEN EYNDE te bevorderen tot de weddeschaal 10C met ingang van 1 februari 1998.

Dit is de bestreden beslissing die aan het personeel wordt bekendgemaakt bij bericht nr. 1999/43 van 2 juli 1999.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2.1. Overwegende dat met betrekking tot de eerste voorwaarde verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van de bepalingen van het koninklijk besluit

van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het rijkspersoneel doordat, eerste onderdeel, de evaluatie gebeurde buiten de in artikel 13 van genoemd besluit voorziene periode, tweede onderdeel, de betekening van de evaluatie gebeurde na de in artikel 16, tweede lid vermelde datum, derde en vierde onderdeel, de evaluatieconferentie niet samengesteld was zoals beoogd in artikel 15 en dus niet geldig kon beraadslagen, en vijfde onderdeel, de voorgeschreven evaluatiemodellen niet werden gebruikt zodat het toegekende evaluatiecijfer niet kan worden gecontroleerd;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop aanmerkt dat de middelen die gesteund zijn op de evaluatie niet dienstig zijn omdat de evaluatiebeslissing door verzoeker niet werd betwist en definitief is geworden;

2.2.3. Overwegende dat de evaluatievermelding op 5 februari 1999 aan verzoeker is betekend en dat verzoeker hiertegen binnen de nuttige beroepstermijn geen beroep heeft aangetekend zodat de evaluatie definitief is geworden en de vermeende onwettigheid niet meer kan worden opgeworpen in het kader van een beroep tegen een andere beslissing; dat de evaluatie is toegekend ter uitvoering van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het rijkspersoneel zoals gewijzigd bij het koninklijk besluit van 6 februari 1997, dat zij ook plaatsgehad zou hebben als er geen vacante betrekkingen waren geweest; dat zij aldus met de bestreden bevordering geen complexe verrichting lijkt te vormen zodat de definitief geworden evaluatie ook geen voorbereidende handeling is op de bestreden beslissing; dat dit middel derhalve niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 25, § 1, van het meergenoemde koninklijk besluit van 7 augustus 1939, dat hij hierbij betoogt dat vermits dit artikel bepaalt dat de bevordering door verhoging in weddeschaal in rang 10 die afhankelijk is van een vacature van een betrekking wordt verleend in een welbepaalde volgorde, namelijk :

- a) aan de kandidaten met de meest positieve evaluatie en
- b) onder kandidaten met dezelfde evaluatie, aan de kandidaat die het best gerangschikt is naar anciënniteit, enerzijds, en hij op datum van 1 februari 1998 een betere beoordeling had dan de heer VAN DEN EYNDE, anderzijds, hij een voorrangsrecht op de bevordering had;

2.3.2. Overwegende dat alhoewel de verwerende partij dit middel niet ontmoet er niettemin moet worden nagegaan of verzoekers redenering juist is; dat de vraag dus rijst of de evaluatie die bestond op 1 februari 1998, waarop verzoeker zich blijft beroepen, nog in aanmerking mocht worden genomen op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen aangezien er reeds een nieuwe evaluatie, zijnde die van 1 februari 1999, tot stand was gekomen;

2.3.3. Overwegende dat zelfs al heeft de bestreden bevordering plaatsgevonden met terugwerking tot 1 februari 1998 het volkomen ongerijmd zou zijn om op de datum van de beslissing nog rekening te houden met een evaluatie die voorbijgestreefd is door een nieuwe evaluatie, dat anders beslissen immers indruist tegen de bedoeling die vervat is in artikel 25, § 1, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 naar luid waarvan de best aangeschreven kandidaat moet in aanmerking komen voor bevordering, dat zulks betekent dat niet moet nagegaan worden hoe de kandidaat voorheen geëvalueerd

was maar hoe hij geëvalueerd is op het ogenblik van de bevordering; dat Robert VAN DEN EYNDE op het ogenblik van de bestreden beslissing een betere beoordeling heeft dan verzoeker zodat de verwerende partij verplicht is om hem en niet verzoeker te bevorderen op basis van de in voornoemd artikel 25, § 1, vastgestelde rangschikkings-regeling; dat ook dit middel niet ernstig is;

2.4.1. Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending aanvoert van de regel van de niet-retroactiviteit van de administratieve rechtshandelingen; dat hij hierbij voorhoudt dat Robert VAN DEN EYNDE niet met terugwerkende kracht tot 1 februari 1998 kon worden benoemd omdat hij op die datum niet aan de voorwaarden voldeed, meer bepaald niet het beste signalement had;

2.4.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de terugwerkende kracht werd toegekend aan alle ambtenaren die een verhoging in weddeschaal bekwamen omdat zij niet wenste dat zij het slachtoffer zouden worden van de traagheid waarmee de overheid de nodige uitvoeringsbesluiten had genomen en dat zij ook niet inziet waarin die terugwerkende kracht verzoeker zou benadelen of kunnen benadelen;

2.4.3. Overwegende dat verzoeker eigenlijk beweert dat de bevordering met terugwerking onwettig is omdat Robert VAN DEN EYNDE op de datum van 1 februari 1998 nog niet aan de bevorderingsvoorwaarden voldeed en dat één van de bevorderingsvoorwaarden is : de meest positieve evaluatie onder de kandidaten voor bevordering; dat hij zich vergist omdat zulks geen voorwaarde is voor bevordering maar criterium om een voorrang vast te stellen onder de kandidaten die in aanmerking komen voor bevordering en derhalve aan de voorwaarden van bevordering voldoen; dat het voor het overige volstaat te verwijzen

naar het besluit over verzoekers tweede middel; dat verzoekers derde middel derhalve evenmin ernstig is;

2.5. Overwegende dat aldus niet voldaan is aan één van de hiervoor vermelde vereisten van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering als ongegrond af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig januari 2000, door :

de H.	L. HELLIN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.